

A DÉLMAGYARORSZÁG TUDÓSÍTÓI

követik példaképeiket: a szovjet sajtó tudósítóit

— „A szovjet sajtó azért erős, mert állandó kapcsolatot tart fent olvasóiborával” — mondotta Lenin elvtárs. S arra, hogy ez a kapcsolat valóban meglegyen és állandóan szélesedjen, erősödjön, maga Lenin elvtárs is nagy gondot fordított. Így váltak az Iszkra, majd a Pravda, ezt követően pedig az összes későbbi szovjet lapok kollektív propagandistává, agitátorrá és kollektív szervezővé. Így tudták a lapok feladatukat teljesíteni és ezen keresztül tudták támogatni az orosz munkáosztyát, a parasztság harcát a forradalom idején. De ott volt a lap a dolgozók között később a termelésben, a nagy Honvédő Házorúban és hazaszere-tetre, az ellenség gyűlölésére, nevelte a szovjet embert.

A Szovjetunió lapjait ma is elszakíthatatlan kapcsolatok fűzik a tömegekhez. A kapcsolat megszilárdítása érdekében a szerkesztőségek kiépítették maguk köré a tudósító és levelezőhálózatot s így tudták a lapok közvetlen összeforrni a tömegekkel.

Számunkra utat a felemelkedés felé a Szovjetunió mutat. Eppen ezért lapjaink is követik a szovjet lapok vonalát és ma már ott tartanak, hogy kezdik betölteni a kollektív propagandista, agitátor és szervező szerepét. Ezt az utat követi a szegedi Pártbizottság lapja, a Délmagyarországi is. A tudósító, levelezőin keresztül állandóan szélesíti kapcsolatát a dolgozókkal. A tudósítói, levelezői is tisztában vannak feladattal és rendszeresen írnak üzemük, hivataluk, munkahelyük életéről. Megtiszteltetésnek veszik azt, hogy Pártunk helyi lapjának tudósítói lehetnek és mint a „Proletárhözvélemény parancsnokait” büszkén és öntudatosan töltik be hivatalukat.

Március hónapban Baráth János elvtárs, április hónapban Ujvári Nándorné, Klein Frigyes és Misán György elvtárs volt az, akit valamennyi tudósító és levelező közül kitünt munkájával.

Baráth János

elvtárs, lapunk egyik élenjáró tudósítója a következőket mondta: „Lenin elvtárs a proletáriátus nagy tanítója a sajtó feladataként azt jelölte meg, hogy a sajtó kíméletlenül bélyegezze meg a hibákat, nyíltan tárja fel gazdasági és politikai életünk fekélyeit. A bajok orvoslása és kiírása végett a dolgozók kövéleményéhez kell fordulni a lapoknak.

Büszke örömmel tölt el, hogy a szocialista újságírás úttörői között szerepelhetek s nagy kitüntetés számomra, hogy Pártunk helyi lapja, a Délmagyarországi engem is azok között a tudósítók között tart nyilván, akik ezt a munkát jól végzik el. Munkám jutalmául kapok vendégszerleg már hozzám hasonló, vagy még jobb munkát végző elvtársnak továbbment, de nagy öröm számomra, hogy egyre többen követik a mi úttörő munkánkat. Remélem, hogy nálunk is úgy lesz, mint ahogy Sztálin elvtárs mondotta: „Öt irodalmárra ötszáz, vagy ötezer levelező fog jutni.”

Március hónapban vettem először részt a Délmagyarországi tudósítóinak negyedik értekezletén — mondotta

Ujvári Nándorné

elvtársnő. — Itt az elvtársak a tudósítók figyelmébe azt aján-

lották, hogy követniük kell a szovjet sajtó tapasztalatait, mert

a szovjet sajtó az egész világ haladó sajtójának példaképe.

Ezt a szempontot magamévá tettem és egyre nagyobb mértékben tapasztaltam, hogy nekünk, üzemi tudósítóknak milyen fontos szerepünk van mind a munkaverseny, mind a munka termelékenységének emelése terén. Mióta vállalatunknál a tudósítás működik, komoly eredmények tapasztalhatók a munkaverseny terén és megváltozott a dolgozónak a munkához való viszonya is. Nekünk, üzemi tudósítóknak meg kell írni a Párt lapjának minden szabotázst, hibát, bürokráciát, meg kell azonban írni jó munkánk eredményeit is, mert ezzel a bajok orvoslását megkönnyítjük és meggyorsítjuk a szocializmus építését.

Rákosi elvtárs február 10-i beszédében rámutatott a kritika és önkritika alkalmazásának szükségességére, a hibák és hiányosságok nyílt felfedésének jelentőségére — mondotta

Klein Frigyes

— Ezt tartottam szem előtt, amikor aktívan bekapcsolódtam a Párt helyi sajtójának, a Délmagyarországi tudósítóinak sorába.

Megtiszteltetésnek és kitüntetésnek veszem, hogy ebben a munkában részt vehetek. Büszke és boldog vagyok, hogy munkámmal azok közé a tudósítók közé tartozom, akik öntudatosan járulnak hozzá ahhoz, hogy a Délmagyarországi is minél jobban megközelítse a példaképet, a bolsevik sajtót. Eddigi eredményeim alapján csak azt ígérhetem, hogy ezután még fokozot-

Most érezzük csak igazán, hogy legfőbb érték az ember

Május 7-én nagy öröm ért, mert nagy öröm az, mikor dolgozókat értesítenek arról, hogy munkánk megérdemelt gyümölcseként nyaralni megyünk.

A győzelmes Szovjet Hadsereg elhozta számunkra a felszabadulást, s ezzel lehetővé tette, hogy építeni tudjuk népi demokratikus országunkat. Pártunk és annak bölcs vezére, Rákosi elvtárs irányítása mellett vált lehetővé, hogy 41 évi nehéz munkám után, 55 éves koromban megértem azt, hogy az ország legszebb üdülőjében, Galyatetőn tölthessék két hetet, ahol valamikor csak a régi rendszer kizsákmányoló urai vettek részt. Most, miután miénk az ország, magunknak dolgozunk, mi dolgozók mehetünk erre a gyönyörű helyre üdülni, hogy újult erővel kapcsolódhassunk be a termelésbe és azt fokozni tudjuk.

Az üdülés alatt nagyon jól éreztem magam, kitűnő ellátásban volt részem, naponta négyzeri bőséges táplálkozás és sok szórakozás volt. Most érezzük csak igazán, hogy legnagyobb érték az ember. Ezt a gyö-

nyörű élményt, amiben két héten keresztül volt részem, azzal igyekszem meghálálni Pártunknak, hogy a termelést igyekszem fokozni, párt-
hű magatartással kapcsolódom be a békemozgalomba, hogy eddigi elért eredményeinket meg tudjuk tartani. Az imperialisták újból háborút akarnak. Mi dolgozók tudjuk ezt és ígérjük, hogy életünk árán is megvédjük eredményeinket, mert most már miénk az ország, érdemes dolgozni és harcolni, mert magunkért tesszük.

útmutató nagy Pártunkat és mindannyiunk szeretetét vezérét, Rákosi elvtársat.

Misán György

elvtárs szintén élenjáró tudósítója lapunknak. Már hosszú hónapok óta példamutatóan végzi tudósítói munkáját s mint alábbi szavai bizonyítják, a lappal fenn-tartott kapcsolata nemcsak az ő, hanem azoknak a munkáját is megkönnyítette, akikkel az üzembem együtt dolgozik.

— Ismételten tapasztaltam — mondotta Misán elvtárs —, milyen serkentően hat dolgozó társaimra, ha munkájuk eredményét a sajtón keresztül nyilvánosságra hozzuk. De ugyanilyen serkentően hat az is, ha kritikát gyakorolunk a hibák fölött, rámutatva arra, hogyan kell a hibát kijavítani. Örülök annak, hogy ilyen módon szolgálhatom nemcsak a szocializmus építése ügyét, hanem a szocialista újságírás célkitűzéseit is. További jó munkámmal akarok rászolgálni erre a bizalomra.

A mi jövőnk világos és biztos

Szegedi orosz-szakos egyetemi hallgatók levele az érettségire készülő diákokhoz

Kedves Barátaink!
Levelünket ismerősként írjuk nektek, most végző középiskolásoknak. Tavaly még mi is középiskolások voltunk, ismertünk titeket, ismertük munkátokat, problémáitokat. Eppen ezért tartottuk szükségesnek megírni ezt a levelet.
A középiskolában, ahogy mi is, de még ti is tapasztaltátok, nem mindenütt a legmegfelelőbb szakemberek tanították az orosz nyelvet és nem voltak tankönyvek. Előttünk is úgy állt az orosz nyelv elsajátításának kérdése, mint valami bevehetetlen erőd. Hogy mégis oroszszakos egyetemi hallgatók lettünk, ezt köszönjük a Pártnak, mert megmutatta értelmét a nyelv fontosságának, de megmutatta ezentúl azt a felmérhetetlen lehetőséget is, amelyet az orosz nyelv birtokában elérhetünk. A szovjet tudomány, kultúra, művészet, a világon a leg-
élenjáróbb. Tökéletesen ismerni, megtanulni s ami a legfontosabb átültetni a tömegekbe, mindezt a nyelv ismerete nélkül hiábavaló ábránd.

Tudjuk, közületek is nagyon sokan gondolkodtatok ezen a kérdésen, de gondolva a középiskolákban, sokszor talán kínosan eltűnt, unalmasan száraz nyelv-
órákra —, borzongani kezdett a hátatok. A dolog pedig nem úgy áll, hogy nem lehet megtanulni a nyelvet, vagy különös képességek kellenek hozzá. Azzal a szorgalommal, amellyel egyéb tantárgyakat szépen megtanultatok, könnyen elsajátíthatok az orosz nyelvet is. Különös

képességek sem kellenek, hisz ezt magunkon tapasztaljuk. Szorgalmasan tanulunk, szereljük a nyelvet és eredménye ennek az, hogy már szépen olvasszunk az újságokat, elbeszéléseket.

De megváltozott ma már a pedagógusok helyzete is. A Horthy-korszakban nem volt jövője a pedagógusoknak. Nézzétek meg azonban ötéves tervünket! 3800 pedagógusra van szükség a következő tanévben és csak 800 végez. Mit jelent ez? Vajjon azt-e, hogy nem jut állás, vagy más pályára kell átmennie a pedagógusnak? Biztosan azt jelenti, hogy az elkövetkezendő időben még inkább szükség lesz magasképzettségű pedagógusokra, igazi szocialista érzéssel és tudással eltöltött pedagógusra, akiknek kezeire bízhatjuk a jövő embereinek nevelését, akik a most folyó kultúrforradalom igazi katonái, zászlóvivői lesznek.

Gyertek orosz-szakosnak, gyertek pedagógusnak. A mi kezünkben van az élet, a mi jövőnk világos és biztos. Hív és vár benneteket a Párt, a nép, várnak a jól felszerelt intézetek és mi, akik minden tőlünk telhető segítséget megadunk nektek, az útbaigazítástól kezdve a szakmai kérdésekig.

A sor rajtatók van, a kapuk nyitva állnak, jó tanulást kívánunk!

Szlovák Albert,
Lengyel Géza,
Strack Erzsébet
orosz-szakos szegedi egyetemi hallgatók.

Megváltozott utcanevek Szegeden

Nagy változások egy ország életében a legapróbb dolgokra is kihatnak. Az a döntő változás, amely a felszabadulással Magyarországot és így Szeged életében is történt, megmutatkozik az élet minden területén, többek között egy olyan látszólag jelentéktelen kérdésben is, mint az utcaelnevezésekben. Persze ez a kérdés nem is olyan mellékes, mint amilyennek látszik. A nép állama nyilván nem tűrheti azt, hogy utcáit Horthy Miklósról, József „főhercegekről”, Pallavicini „örgrófkorról” és hasonló sópredékről ismerjék.

Érdemes röviden megnézni, milyen utcák változtattak nevet Szegeden a felszabadulás óta.

A halhatatlan Lenin emlékének áldozott a város akkor, amikor legszébb utcáját, a volt Kárász-utcát Lenin-utának nevezte el. Sztálin nevet két utca is viseli ma Szegeden, a volt Tisza Lajos-körút Sztálin-körút lett, a Stefánia-sétány, valamint a Dózsa György-utca első része és a Batthyány-utca pedig Sztálin-sétány. Ugyanakkor a Tisza Lajos-utca nevet kapta a volt Délibáb-utca (a Móravároson), a volt Zerge-utca nevet pedig Batthyány-utcára változtatták. Felszabadulásunk emlékére a volt Boldogasszony-sugárút az Április 4-út nevet kapta.

A Belvárosban a volt Gizella-tér, — amit a Horthy rendszerben Klebelsberg-térnek neveztek —, ma az Aradi vértanúk-tere nevet viseli, a Horthy Miklós-utcaból Dózsa György-utca, a Rudolf-térből Roosevelt-tér, az Erzsébet rakpartból Móricz Zsigmond-rakpart, a Ferenc József-rakpartból József Attila-rakpart, a József főherceg-térből So-

mogyi Béla-tér, a Feketesas-utcaból Bajcsy Zsilinszky-utca, a Csekonics-utcaból Nagy Jenő-utca, a Pallavicini-utcaból pedig Kiss Ernő-utca lett. Kijebb haladva a városból, a volt Fodor-utcában Juhász Gyula nevének állított emléket a város. A Korona-utca neve Hajnóczy-utcára, a Margit-utcáé Gutenberg János-utcára, a Gyertyamosi-utcáé Ságvári Endre-utcára, a Baross Gábor-utcáé Tánács Mihály-utcára, a Szukováthy-téré Ady Endre-térre, a Vitéz-utcáé pedig Partizán-utcára változott.

A Rókuson a Mars-térből Marx Károly-tér, az Ujtérből Klapkai-tér, Móravárosban a Berlini-körútből Moszkvai-körút, a Katona-utcaból Katona József-utca, a Vám-térből Vértanúk-tere, Alsóvárosban a Róka-utcaból Bem tábornok-utca lett. A volt Somogyi-telepet ma Petőfi-telepnek nevezik.

Ezen a téren a legkiáltóbb hibák megszűntek. Mindent azonban még nem végeztünk el. Nem látjuk sok értelmét annak, hogy a város egyik legősibb utcáját, a történelmi nevezetességű Iskola-utcát miért hívják ma gróf Apponyi Albert utcának. A különböző szentekről elnevezett utcákat is sokaljuk s különösen fölöslegesnek tartjuk, hogy különböző imperialista és velünk szemben ellenséges politikát folytató országok fővárosainak nevet körtak (Bécsi-, Londoni-, Párisi-, Brüsszeli-, Római-körút) viseljenek Szegeden. Az pedig már szinte rendszertelű ügy, hogy a Dózsa György-utca 20. sz. ház bejárata fölött még mindig ott csúfoskodik Horthy Miklós neve.

Biztos, hogy rövidesen egyetlen utcánév sem lesz Szegeden, ami a mult kísérteteit idézné.

Munkafelajánlásaink teljesítésével erősítjük a békétábor

Mi, a TÜZEP NV kirakodó-brigád dolgozói büszkék vagyunk arra, hogy a Szakszervezeti Világszövetség hazánk fővárosában tartotta ülését. Jól tudjuk, milyen jelentőségük volt ezeknek a tanácskozássoknak, amelyek a nemzetközi proletársolidaritás jegyében még erősebben kívánják összefogni a világ öntudatos szervezett dolgozóit, a

világbékét veszélyeztető imperialista gonosztevők és cinkosai ellen.

Mi, a rakodó-brigád tagjai is harcolunk a tartós békéért. Munkafelajánlásaink teljesítésével erősítjük a békétábor, mert tudjuk, a mi győzelmünk a szabadságukért harcoló elnyomott népek harcait is erősíti.

Soha nem feledjük el, hogy szabadságunkat a nagy Szovjetuniónak és népünk nagy barátjának, Sztálin elvtársnak köszönhetjük. Jó munkákkal igyekszünk méltókká válni arra a nagy áldozatra, melyet a szovjet nép hős fiai hoztak felszabadulásunk érdekében.

Éljen a világbékét erősítő Szakszervezeti Világszövetség!

Éljen a legyőzhetetlen békétábor nagy vezére, Sztálin elvtárs!

TÜZEP NV.
I. kirakodó brigádja.

Irodagépet vesz, elad

Irodagépkellékekkel
szakszerűen ellátja

Irodagép Értékesítő Nemzeti Vállalat
szegedi kirendeltsége, Széchenyi-tér 7. Telefon: 38-97.